

DE PRIESTERWIJDING (3) – Het offer van de eerste ram

HJM Sales

Geliefde broeders en zusters, de oudtestamentische, Levitische priesters moesten eerst geheiligd worden vóórdat zij God gingen dienen. Voor deze heiliging moesten onder andere drie dieren, namelijk een jonge var en twee rammen, worden geofferd. In Deel 2 van deze studie kwam aan de orde, dat het offer van die var een zondoffer was (Ex. 29:14) en dus bedoeld voor de verzoening van de zonden van de priesters. Want vóórdat zij God konden dienen, moest er met Hem verzoening plaatsvinden. Voorts kwam aan de orde, dat het offer van de var naar Jezus verwijst, door Wie al onze zonden werden verzoend.

In dit deel zal het offer van de eerste ram worden behandeld. Dit offer was geen zondoffer, maar een brand- en vuuroffer. Het relevante schriftgedeelte is Ex. 29:15-18 – *“Daarna zult gij den enen ram nemen, en Aäron en zijn zonen zullen hun handen op het hoofd des rams leggen; En gij zult den ram slachten, en gij zult zijn bloed nemen, en rondom op het altaar sprengen. En den ram zult gij in zijn delen delen; en gij zult zijn ingewand en zijn schenkelen wassen, en op zijn delen, en op zijn hoofd leggen. Alzo zult gij den gehelen ram aansteken op het altaar; het is een brandoffer den HEERE, tot een liefelijken reuk, het is een vuuroffer den HEERE.”*

Net als bij het offeren van de var moesten de hogepriester Aäron en zijn zonen, de priesters, hun handen op de kop van het offerdier, de ram, leggen en het dier vervolgens slachten. Het bloed moest rondom het altaar worden gesprengd. Vervolgens werd het offerdier in stukken gedeeld en op het altaar gelegd. Ingewanden en schenkelen moesten eerst gewassen worden en vervolgens op de lichaamsdelen worden gelegd. Daarna werd het gehele dier aangestoken. Het was zoals reeds opgemerkt een brandoffer en een vuuroffer voor de Heer en aldus was het voor Hem een lieflijke geur. De wijze waarop de eerste ram werd geofferd, verschilt daarmee van de wijze van offeren van de var.

Het offer van de eerste ram wijst op overgave

Het offer van de eerste ram symboliseert de volledige overgave van de offerende priester, die zijn Heer en God wil gaan dienen. Juist omdat het een offer betreft van een onschuldig dier dat zijn leven moest geven, realiseren we ons dat het ook bestemd was voor alle tekortkomingen van die priester in zijn overgave aan God. Het offer wijst zelfs op de noodzaak van volledige overgave aan God.

Het voorschrift in Ex. 29:18 laat ons dit zien: *“Alzo zult gij den gehelen ram aansteken op het altaar; het is een brandoffer den HEERE, tot een liefelijken reuk, het is een vuuroffer den HEERE.”* Immers, het gehele offerdier moest worden verbrand. Er mocht niets van over-, cq. achterblijven. Het moest volkomen door het vuur worden verteerd. En alzó was het voor de Here God een lieflijke reuk.

Als wij God als Zijn nieuwtestamentische priesters willen dienen, verlangt Hij ook van ons een volledige overgave aan Hem. Alsdan zal ons dienen voor Hem aangenaam zijn.

Doch laten we goed beseffen, dat volledige overgave aan God pas mogelijk wordt, als eerst onze zonden aan God zijn beleden en weggewassen door Jezus' kostbare Bloed. Het was daarom, dat er éérst een var tot verzoening van de zonden van de te heiligen priester moest worden geofferd (Ex. 29:10-11). Zie Deel 2. God heeft alleen behagen in ons dienen, als ons oude leven met Jezus is gekruisigd en wij geen slaaf meer van de zonde zijn. Rom. 6:6,18 – *“Dit wetende, dat onze oude mens met Hem gekruisigd is, opdat het lichaam der zonde te niet gedaan worde, opdat wij niet meer de zonde dienen.....En vrijgemaakt zijnde van de zonde, zijt gemaakt dienstknechten der gerechtigheid.”*

In dit verband is het overigens raadzaam om het gehele hoofdstuk Romeinen 6 te lezen.

Gods voorschrift om de ingewanden en de schenkelen (onderbenen) van de te offeren ram te wassen, verwijst naar de noodzaak van de reiniging door Jezus' Bloed van ons inwendige (innerlijke) en uitwendige (uiterlijke) leven. Volledige overgave aan God komt slechts in beeld nadat onze zonden zijn weggewassen. Maar dan niet alleen onze uiterlijke, voor iedereen waarneembare zonden, maar ook de innerlijke zonden van onze ziel, welke plaatsvinden in onze verborgen gedachten.

Voor de betekenis van het Hebreeuwse woord ("kerev" – קרב) voor "ingewand" verwijs ik u naar Deel 2. U leest dat "kerev" (קרב) ook figuurlijk wordt gebruikt als zetel en vermogen van gedachten en emoties.

Het voor "schenkel" gebruikte Hebreeuwse woord ("kara" – כרע), dat "been, voet" betekent, is afkomstig van het werkwoord "kara" (כרע), dat "buigen, knielen, bukken, neerbukken, neerbuigen, neerzinken aan iemands knieën, neerknielen" betekent. De gedachte is dan ook dat de reiniging door Jezus' Bloed het de priester mogelijk maakt om neer te buigen voor zijn Heer en God. Essentieel voor een volkomen overgave.

De eerste ram wijst op Jezus, Die Zichzelf volkomen overgaf aan God de Vader

God wenst een volledige overgave van degene die Hem dient. Een overgave zoals Jezus eens deed. Hij gaf Zichzelf volkomen en volledig over als een Offerlam aan Golgotha's kruis en Hij is ons Voorbeeld in alles. Fil. 2:6-8 – *"Die in de gestaltenis Gods zijnde, geen roof geacht heeft Gode even gelijk te zijn; Maar heeft Zichzelf vernietigd, de gestaltenis eens dienstknechts aangenomen hebbende, en is den mensen gelijk geworden; En in gedaante gevonden als een mens, heeft Hij Zichzelf vernederd, gehoorzaam geworden zijnde tot den dood, ja, den dood des kruises."*

Het Verlossingswerk om het verloren mensdom van het eeuwige verderf te redden, werd hiermee (d.w.z. door Zijn volledige overgave) volbracht, zodat Jezus Zijn hemelse Vader grote vreugde bereidde en bijzonder behaagde. Daarom verhoogde Hij Zijn Zoon uitermate. Fil. 2:9-11 – *"Daarom heeft Hem ook God uitermate verhoogd, en heeft Hem een Naam gegeven, welke boven allen naam is; Opdat in den Naam van Jezus zich zou buigen alle knie dergenen, die in den hemel, en die op de aarde, en die onder de aarde zijn. En alle tong zou belijden, dat Jezus Christus de Heere zij, tot heerlijkheid Gods des Vaders."*

Zoals het brandoffer van de eerste ram voor God een lieflijke geur was, was ook het volkomen Offer van onze Heiland en Zijn volledige overgave aan het kruis teneinde het verloren mensdom te redden een lieflijke, heerlijke geur voor God. Efez. 5:2 – *"En wandelt in de liefde, gelijkertwijls ook Christus ons liefgehad heeft, en Zichzelf voor ons heeft overgegeven tot een offerande en een slachtoffer, Gode tot een welriekenden reuk."*

De lieflijke geur die Jezus verspreidde in Zijn overgave was, zoals het Hebreeuws zegt, een "reeach nichoah" (ריח נִיחֹחַ). Het in Ex. 29:18 gebruikte bijvoeglijke naamwoord "lieflijke" (in Hebreeuws "nichoach" – נִיחֹחַ) is afgeleid van het werkwoord "noeach" (נוּחַ) dat "sussen, verzachten, rustgeven" betekent. Het gebruikte zelfstandige naamwoord "reuk" (in Hebreeuws "reeach" – רִיחַ) betekent onder andere "van plezier ruiken, opsnuiven, aanvaarden". Toen Jezus voor de zonden van de mensen stierf en tot (geestelijke) as werd gereduceerd, werd de boosheid en de toorn van God tot rust gebracht. Gods verdriet over onze zonden werd verzacht en gesust. En God aanvaardde dit Offer met plezier. Hallelujah! En als wij ons met hart en ziel aan Hem overgeven, zullen wij diepe rust en vrede in ons eigen hart ervaren. Want we weten dat wij door het geloof vrede met God hebben, dat Hij niet meer boos op ons is en ons met plezier heeft aanvaard. En als onze overgave volkomen is, dan zullen ook wij een lieflijke reuk verspreiden tot Gods eer. 2 Cor. 2:14-15 – *"En Gode zij dank, Die ons allen tijd doet triomferen in Christus, en den reuk Zijner kennis door ons openbaar maakt in alle plaatsen. Want wij zijn Gode een goede reuk van Christus, in degenen, die zalig worden, en in degenen, die verloren gaan;"*

Volledige overgave aan God is overigens écht niet zo gemakkelijk. Dat was het voor Jezus niet en zal het ook niet voor ons zijn. Ook dit aspect zien we symbolisch in het offer terug.

Immers, de ram moest in stukken worden gedeeld. Daarom zal dit in geestelijk opzicht ook ons deel zijn. Het was Jezus' bestemming en dus ook onze bestemming. 1 Petr. 2:20-23 – *“Want wat lof is het, indien gij verdraagt, als gij zondigt, en daarover geslagen wordt? Maar indien gij verdraagt, als gij weldoet, en daarover lijdt, dat is genade bij God. Want hiertoe zijt gij geroepen, dewijl ook Christus voor ons geleden heeft, ons een voorbeeld nalatende, opdat gij Zijn voetstappen zoudt navolgen; Die geen zonde gedaan heeft, en er is geen bedrog in Zijn mond gevonden; Die, als Hij gescholden werd, niet wedschold, en als Hij leed, niet dreigde; maar gaf het over aan Dien, Die rechtvaardiglijk oordeelt;”*

Het boek Jesaja geeft ons een indringend beeld van het lijdensproces van Jezus, zowel in fysiek als in geestelijk opzicht. Jezus deed afstand van alles waar mensen zich op beroepen als zij het moeilijk krijgen, of als zij door omstandigheden of door andere mensen onder druk komen te staan. Jes. 53:3-7 – *“Hij was veracht, en de onwaardigste onder de mensen, een Man van smarten, en verzocht in krankheid; en een iegelijk was als verbergende het aangezicht voor Hem; Hij was veracht, en wij hebben Hem niet geacht. Waarlijk, Hij heeft onze krankheden op Zich genomen, en onze smarten heeft Hij gedragen; doch wij achtten Hem, dat Hij geplaagd, van God geslagen en verdrukt was. Maar Hij is om onze overtredingen verwond, om onze ongerechtigheden is Hij verbrijzeld; de straf, die ons den vrede aanbrengt, was op Hem, en door Zijn striemen is ons genezing geworden. Wij dwaalden allen als schapen, wij keerden ons een iegelijk naar zijn weg; doch de HEERE heeft onzer aller ongerechtigheid op Hem doen aanlopen. Als dezelve geëist werd, toen werd Hij verdrukt; doch Hij deed Zijn mond niet open; als een lam werd Hij ter slachting geleid, en als een schaaap, dat stom is voor het aangezicht zijner scheerders, alzo deed Hij Zijn mond niet open.”*

Geliefde broeders en zusters, Jezus stierf onschuldig en zondeloos. Hij accepteerde elke slag en elke verwonding voor ons. Dit deed Hij gewillig zonder tegen te stribbelen en zonder te mopperen. Jes. 50:5b-7 – *“..... Ik ben niet wedschotig, Ik wijk niet achterwaarts. Ik geef Mijn rug dengenen, die Mij slaan, en Mijn wangen dengenen, die Mij het haar uitplukken; Mijn aangezicht verberg Ik niet voor smaadheden en speeksel. Want de Heere HEERE helpt Mij, daarom word Ik niet te schande; daarom heb Ik Mijn aangezicht gesteld als een keisteen, want Ik weet, dat Ik niet zal beschaamd worden.”*

In de ogen van de ongelovige wereldlingen is iemand die zich overgeeft aan de genade van een ander en zonder weerstand te bieden zich zomaar laat slaan en mishandelen (fysiek zowel als geestelijk) een zwakkeling. Maar we zullen nog zien, dat in Gods Koninkrijk een geheel andere wet geldt. Daar geldt de koninklijke Wet van de Liefde (Jak. 2:8).

Voortdurend gemeenschap met Jezus onderhouden

Net als Jezus zal ook ieder kind van God dat zich aan God wil overgeven, bereid moeten zijn om onverdiende slagen gewillig te accepteren. Terwille van Hem en terwille van Gods koninkrijk, waarin het winnen van verloren zielen centraal staat. Hiertoe is voortdurend een nauwe gemeenschap met het Offer(dier), dus met de gekruisigde Jezus, noodzakelijk. We zien dit gesymboliseerd in het wederom door de priesters leggen van hun handen op het hoofd van het offerdier. Net zoals bij het offeren van de var.

De te heiligen oudtestamentische priesters legden hun handen op de kop van de eerste ram teneinde in hun eigen ziel te ervaren, dat dit prachtige, onschuldige dier moest sterven voor de tekortkomingen in hun overgave aan God. Zij moesten hun eigen zondige kwetsbaarheid beseffen. Beseffen dat zij zwakke mensen waren met vele gebreken juist als het gaat om het dienen van God. Zij moesten zich vereenzelvigen met het onschuldige offerdier, dat in hun plaats ging sterven. Leest u nog eens in Deel 2 van deze studie over dit onderwerp.

De eerste ram werd onschuldig geslacht. Net als Jezus, Die stierf voor onze zonden, maar ook voor onze tekortkomingen en zwakheden. Daarom verlangt God dat wij voortdurend contact hebben en gemeenschap onderhouden met Zijn geliefde Zoon. Want dan gaan we ons realiseren, dat wij van onszelf tot niets goeds in staat zijn. We kunnen onszelf niet

redden van het verderf. Daarom moest Jezus naar de aarde komen. Uit onszelf kunnen we de zonde niet nalaten. Daarvoor hebben we opnieuw Jezus nodig, Die ons door het geloof in Hem wedergeboren doet worden en ons deelachtig maakt aan Zijn goddelijke natuur. Daarvoor hebben we ook de Heilige geest nodig, Die ons leidt. Uit onszelf kunnen we ook niets positiefs tot stand brengen voor Gods Koninkrijk. Wederom hebben we hiervoor de kracht van de Heilige geest zo nodig. Broeders en zusters, dit alles gaan we ons pas goed realiseren als we voortdurend gemeenschap met Jezus, Gods Offerlam, onderhouden.

Als wij zwak zijn, dan zijn wij machtig

Zoals reeds opgemerkt, wordt iemand die zich zonder te strijden overgeeft, in de wereld als een zwakkeling beschouwt. Want deze persoon is geheel afhankelijk geworden van en heeft zich overgeleverd aan de genade van een ander.

Desondanks verlangt God toch onze overgave aan Hem. Waarom eigenlijk? Omdat:

1. Het betekent dat wij ons volledig van Hem, de hemelse Vader, afhankelijk hebben gemaakt.
2. Het betekent dat wij Hem volledig vertrouwen. In Zijn wil, in Zijn daden en in Zijn oordeel.
3. Het betekent dat wij beseffen, dat wij uit onszelf niets positiefs in Gods Koninkrijk tot stand kunnen brengen en ons dus zwak gevoelen.
4. Het betekent dat God ons juist dan sterk kan maken en machtige dingen door ons tot stand kan brengen.

Dit principe komt ten volle tot uiting in het offer van de ram. Dáárom bepaalde God dat voor het symboliseren van volledige overgave juist een ram moest worden geofferd. Zoals u waarschijnlijk weet, is een ram een mannelijk schaap en een schaap is in principe een uiterst zwak en kwetsbaar dier. Het kan zich slechts overgeven aan de genade van de ander. Doch een ram heeft horens. Hij is dus niet zó kwetsbaar en zou zich kunnen verdedigen. Zo is ook Jezus het Lam van God. Hij gaf Zich gewillig over. Maar Hij is óók de Leeuw van Juda en óók de oersterke goddelijke Ram, gewapend met zeven hoornen. Openb. 5:6a – *“En ik zag, en ziet, in het midden van den troon, en van de vier dieren, en in het midden van de ouderlingen, een Lam, staande als geslacht, hebbende zeven hoornen, en zeven ogen;.....”*

Wee degene, die zich verzet tegen de Leeuw van Juda.

In het Hebreeuws is een ram een *“ajiel”* (אֵיִל). Dit betekent *“ram”*, maar ook *“pilaar (Ezech. 40:14), sterke man, machtige leider (2 Kon. 24:15), machtige boom (Jes. 1:29)”*.

In Gods ogen is degene die zich aan Hem overgeeft en in alles op Hem vertrouwt blijkbaar een pilaar, een sterke man, een machtige boom en leider. Want dan staat God aan z'n zijde en is Hij Degene Die strijdt. Ex. 14:14 – *“De HEERE zal voor ulieden strijden, en gij zult stil zijn.”* Rom. 8:31 – *“Wat zullen wij dan tot deze dingen zeggen? Zo God voor ons is, wie zal tegen ons zijn?”*

Geliefde broeders en zusters, ik wil eindigen met Paulus' woorden in 2 Cor. 12:9-10 – *“En Hij heeft tot mij gezegd: Mijn genade is u genoeg; want Mijn kracht wordt in zwakheden volbracht. Zo zal ik dan veel liever roemen in mijn zwakheden, opdat de kracht van Christus in mij wone. Daarom heb ik een welbehagen in zwakheden, in smaadheden, in noden, in vervolgingen, in benauwdheden, om Christus' wil; want als ik zwak ben, dan ben ik machtig.”*

Behalve Jezus heeft met name Paulus ten diepste ervaren, wat het wil zeggen om jezelf geheel aan God over te geven. Wat heeft hij niet allemaal moeten meemaken ter wille van Jezus en het Evangelie. Maar dan is zijn getuigenis juist: *Als ik zwak ben, dán ben ik machtig!* Wie zichzelf zwak voelt en zich daarom aan God overgeeft, wordt sterk en machtig in het dienen van God. Hallelujah!

Moge Jezus u en mij deze week zegenen. Amen.

(wordt vervolgd)